

ת"פ 55489/01/21 - מדינת ישראל נגד יוסף דוד אלימלך ע"י

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 21-01-55489 מדינת ישראל נ' אלימלך

בפני:	כבוד השופט חגי טרסי
בעפני:	הנאשיה
נגד:	מדינת ישראל
הנאשם:	יוסף דוד אלימלך ע"י ב"כ עו"ד גראנולד ועו"ד חסיד

זכור דין

הנאשם הורשע על פי הודהתו, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן, בו יוחסו לו עבירות של **סחרה בכוח** - עבירה על סעיף 407 סיפה לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק"), **פיצעה בנסיבות מחמירות** - עבירה על סעיף 334 יחד עם סעיף 335(א)(1) לחוק **וניסיון להחזקת סם מסוכן** - עבירה על סעיף 7 לפקודת הסמים המוסכמים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973 (להלן: "הפקודה"), יחד עם סעיף 25 לחוק.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, עובר לתאריך 14.1.21 ה策וף הנאשם לקבוצת "דרושים שליחים" ב"ישומון ה"טלגרם", על מנת להרוויח כסף בשליחויות של סמים. בתאריך 14.1.21 בשעות הלילה, פנה לנאשם אדם המכונה "מרשלמו" (להלן: "האחר"), שזהותו אינה ידועה, וה策יע לנאשם כי ימכור לו 2 ליטרים של שמן קנובס (להלן: "השמן") בתמורה ל-3,000 ₪, الآخر יפנה לנאשם לקוחות זהה ימכור להם מננות שמן, וירוויח על כל מכירה 150 ₪. הנאשם הסכים להצעה. בהמשך לסיכון הנ"ל, בתאריך 15.1.21,שלח الآخر נהג מונית, שמסר לנאשם קופסה ובתוכה שמן והנאשם מסר לו בתמורה 3,000 ₪ בזמן. בהמשך, כאשר פתח הנאשם את הקופסה בביתה, סבר הוא כי לא מדובר בשמן קנובס וכי האخر רימה אותו ונטל ממנו במרמה את הכסף. בעקבות סברה זו גמלה בלבו של הנאשם החלטה להшиб עצמו את סכום הכספי ששלם.

לצורך הגשמה מטרתו, כעבור מספר ימים, אמר הנאשם לאחר, כשזה פנה אליו בהצעה להיכנס כשותף בעסקה של 10 ליטר שמן קנובס תמורת 4,000 ₪, כי גיסו מעוניין להיות שותף בעסקה, אך מתנה זאת בכך שהאחר יציג בפניו את הסכם שלום בעסקה הקודמת. الآخر הסכים, וביום 20.1.21 מסר לנאשם כי נהג מונית מטעמו יאסוף אותו מביתו, יסיע אותו לבית גיסו ונוהג המונית יראה לגיס את הכספי. בהמשך אותו היום, בשעה 22:06, התקשר الآخر לנוהג המונית א"ב (להלן: "המתלון"), הציג עצמו בשם שמעון ובקיש מהמתלון לבצע עבורו נסיעה כדלקמן: המתלון יאסוף את הנאשם מכתובת מגוריו, יסיע אותו לכתחות של גיסו של הנאשם, שם יציג בפניו הגיס 3,000 ₪, יקבל מהגיס 4,000 ₪ ואז יסע לכפר סבא למסור לאחר הכספי. המתלון הסכים לבצע את השירות המבוקש וסכום על תשלום של 400 ₪.

עוד באותו היום, בסמוך לשעה 20:22, שלח הנאשם הودעת טקסט לשוי אברהם (להלן: "שי") בה ציין כי עקצו אותו ובקש שיש ירד למוניות,ఆיתה יגע הנאשם לכתותו, יתחזה בפני הנהג לגיסו, יספר את הכספי שציג לו נהג המונית ואז ישאיר את הכספי עצמו. שי הסכים לבקשתה. בהמשך, בסמוך לפני השעה 23:00, הגיע המתלון לאסוף את הנאשם. בטרם עלה הנאשם למוניות, הציג בסקין בעלת להב רחב באורך 9.5 ס"מ (להלן: "הסקי") ובשני מבראים. הנאשם התיישב במושב האחורי.

כשהגיעה המונית לכתוותו של שי, סימן לו הנאשם לגשת לחילון הקדמי שליד מושב הנוסע במוניות והורה לו לספר את הכספי שאצל המתלון. המתלון הציג שטרות כסף, אך התנגד לכך שי יגע בכספי ויספר את השטרות. בתגובה לכך, הוציא הנאשם מבגדיו את הסקי, התנפלו על המתלון מאחור. בידו האחת הצמיד הנאשם את המתלון למושב וידיו השנייה הצמיד את הסקי לגרונו, תוך שאים עליו וצעק **"אם אתה לא נותן לו את הכספי אני שופר אותך, תן לו את הכספי"**. המתלון אמר לנiento: **"מה יש לך, קח... בסדר..."** ולחץ על הגז ועל הברקס במטרה להשתחרר מהמעיט, אך הנאשם המשיך לתקוף את המתלון, הצמיד את ידו האחת לגרונו של המתלון ובידו השנייה עם הסקי היכה אותו בבטנו וגרם לו לחתק, הכל תוך שהוא מאים ומקלל: **"אני אזכיר אותך, תעוצר, יא בן של זונה, אני אקרע אותך יא בן של שומטה"** ו��לות נספות.

עקב מעשיו של הנאשם הסקי המתלון למסור את הכספי לשוי והתהנן לנiento שיפסיק להכוותו. הנאשם הורה לשוי לספר את הכספי וכשהבין שהמתלון מסר לשוי רק 1,200 ₪ דרש מהמתלון שימסור את כל הסכם, המשיך לתקוף אותו, לאחיז בצווארו בחזקה, למשור בשערו, להצמידו למושב ולאיים עליו. המתלון התהנן לנiento שיעזוב אותו ואמר כי נתן את הכל ואין לו כסף נוסף. גם שי אמר לנiento להניח למתלון. בשלב זה עברה ארוחה שהבחינה באירוע, סיעה למתלון להשתחרר מהחיזת הנאשם ולצאת מהמונית. הנאשם יצא גם הוא מהמונית והמשיך לתקוף את המתלון עד שעובי ארוחה נוספים הפרידו בין הנאשם למתלון. כתוצאה ממשעי הנאשם, נגרמו למתלון חתכים ביד ובמוחן ופצע דקירה שטחי בצווארו באורך 2 ס"מ והוא פונה לטיפול רפואי בבית החולים בלינסון, שם הודבק הפגיעה בצוואר.

במסגרת הסדר הטיעון גובשה הסכמה בדבר הפניתה הנiento לקבלת תסקיר מטעם שירות המבחן. עוד הוסכם כי בכפוף להפקדת פיצוי בסך 20,000 ₪ בקופת בית המשפט עבור לטיעונים לעונש, סכום שאכן הופקד על ידי הנאשם, תעזור המאשימה לעונש ראוי בן 22 חודשים מסר בפועל, לצד מסר על תנאי ופיצוי, ואיilo ההגנה תוכל לטעון לעונש על פי ראות עיניה.

תסקיר שירות המבחן

מהתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם, עולה כי מדובר באדם כבן 37, נשוי ואב לילד כבן 4, ללא כל עבר פלילי. הנאשם סיים 13 שנות לימוד עם תעודת בגרות מלאה, במסגרת לימודי עתודה מטעם הצבא במכון הנדסה, תעשייה וניהול, אך לבסוף שירת שירות צבאי חלקו בלבד. במשור התעסוקתי, מסר הנאשם כי בגיל 20 החל לעבוד בתחום השליחויות בתפקידים שונים. בהיותו בן 26 החל למדדי "פקיד רישוי" מטעם רשות המים ועדכ משך כ-12 שנים כמנהל תיק ל��חות בחברת שליחויות אויריות. עוד מסר כי עם פרוץ מגפת הקורונה הוצא לחלי"ת ורק לאחרונה החל לעבוד כמנהל מחסן בסופרמרקット גדול. הנאשם נישא בשנת 2016 ותייר יחדים תקינים עם אשתו ומעורבות בטיפול

בבנם. לדבריו, עד פרוץ מגפת הקורונה עבדה אשתו בעסק משפחתי, אולם בעקבות המגפה חוו קriseה כלכלית ונאלצו לסגור את העסק. בעקבות כך חלה ירידת במצבה הנפשי, היא אובחנה עם הפרעת חרדה ודיכאון וنمצתה תקופה מושכת במעטב פסיכיאטרי. תפקודיה ירוד, היא אינה עובדת, מתקשה למלא את מטלות הבית ואינה מסוגלת לטפל באופן רציף בבנם.

מהතסKir עולה כי הנאשם מוכר לשירות המבחן מהפניהם לאבחן וטיפול בתיק בית המשפט לעיבורה תט"ע 19-02-6190. הפגיעה עמו בהליך הנ"ל התקיימה לאחר מעצרו בתיק הנוכחי, ושירות המבחן התרשם מdadם בעל יכולות תפקוד והסתגלות במישורי חייו השונים. בשנה שקדמה למעצרו התמודד עם קשיים כלכליים ורגשיים שהובילו אותו למצב דחק ממשועוט, ומאחר ולא פנה לעזרה מסביבתו הקרובה פנה לפתרונות מהירים ושולטים. להערכת השירות, ברקע להסתבכויות עם החוק עומדת נטייתו לספק צרכי המיידים, מבל' לשкол באופן מעמיק בחירותיו ולהבין חומרתן, דפוסים שבאו לידי ביטוי גם בתיק העיבורה, בהעדר מודעות מספקת לנסיבות שבניהoga תחת השפעת אלכוהול. שירות המבחן לא התרשם מקיים של דפוסים התמכורותים ועל רקע נכונותו לקבל סיוע טיפול' שלווב בטיפול, ובחלוף הזמן שירות המבחן כי הוא מבטא רצון אונטני לעורך שינוי בדפוסי התנהלותו ולהגבר את מודעותו לדפוסי המכשילים. על רקע זה נידון הנאשם בתיק העיבורה לצו מבחן לשנה, של"צ בהיקף של 150 שעות ורכבי עניה נוספים. במסגרת צו המבחן מגיעו הנאשם לשיחות פרטניות פעם בשבוע בשירות המבחן והרשות הוא כי הנאשם נמצא בסביבה משברי בשנתיים האחרונות, כאשר עיקר השיח הוא סיבוב הדיכאון של אשתו וההתמודדות הרבות שנדרשות ממנו בשל כך.

בהתיחסותו לעבירות בתיק הנוכחי, תיאר הנאשם כי ברקע תקופה משבנית בביתו, לאחר שנותר ללא תעסוקה ופרנסה, כשבמקביל גם אשתו איבדה את עבודתה ומצבה הנפשי התדרדר. הם צברו חובות לבנק, ולמרות ששפחתו סייעה כלכלית זה לא הספיק. באותה תקופה נחשף לדבריו בקשרו במשלווי סמים וביאושו פנה לאיש קשר שאיתר, כשהראה בכך הזדמנות לעשיית רוח כמספר קל בזמן קצר לצורך כסוי החובות. הוא אישר, בדומה לאמור בכתב האישום המתוקן, את ביצוע העסקה, וכי מההтурור חדש כי היה קורבן למקרה בקש להשיב לעצמו את כספו. עוד תיאר כי כאשר הגיעו למועד המפגש עם המתלוון הוא נתקף חשש שהוא יפגע על ידו ובהחלטה אימפולטיבית נטל סיכון מbijתו, כשלבדיו, לא היה בכונתו לעשות בו שימוש. הנאשם הסביר שתכנן שהמתלוון ייתן את הכסף לחברו, וזה יזוב את המקום, אך בפועל המתלוון סירב לתת את הכסף ואז נתקף הנאשם תחושת לחץ וחיל לאיים ולתקוף את המתלוון, כשלבדיו פעל באופן אימפולטיבי, בלי לחשב, ולא היה בכונתו לפגוע פיזית במתלוון או להשתמש נגדו בסיכון, אלא רק להשיב את כספו. במהלך האבחון ביתא הנאשם צער על הפגיעה שגרם למתלוון וחרטה על מעשי. עוד ביתא הבנה למשמעות הפגיעה של בחירותיו בעבירות, כשנטל סיכון טרם הפגישה. לצד זאת, נזכר כי עסק במלחים שמשלם על מעשי, ממוקד בקשרו ובמצב המשבר בו עדיין נמצאת משפחתו, ונוטה למזער מחומרת העבירות והתוצאותיהן. הנאשם ביתא חש מענישה מחמירה שתוטל עליו עקב מצבאה של אשתו, וחוסר יכולתה של משפחתו להתמודד ולשמור תפקוד משפחתי יציב במצב זה.

שירות המבחן התרשם מdadם נעדר עבר פלילי, אשר לאורך חייו תפקד באופן תקין. בסביבתו ישנים גורמי תמיכה ממשועוטים, המצדדים לשמורה על החוק, אולם יתכן כי בעיתוי הנוכחי אינם יכולים לסייע לו די הצורך. עוד התרשם השירות כי ההליך הפלילי מהוועה עבור הנאשם גורם הרתעה ממשי ומדרבן לשיקום. להערכת קצינת המבחן התנהגותו

של הנאשם בעבירות חריגה להתחנלותו הכללית והוא אינו בעל דפוסי התנהגות עברייןום קבועים. נראה כי ברקע לביצוע העבירות משבר כלכלי ומשבר משפחתי ממושך, שהובילו לתחשות חוסר אונים ומצוקה, כמו גם לשימוש היכולת להפעיל שיקול דעת, שפעל באופן תוקפני אוימפולסיבי, תוך שימוש מוקד בצריכו המידים והוא מסוגל לראות את הפגיעה באחר. הסיכון להישנות עבירות אלימות מוערך כנמוך.

בבחינת **גורמי הסיכון** בעניינו של הנאשם התייחס השירות המבחן לחומרת העבירות, ולנטיטתו של הנאשם למזער מהחומרתן ותוצאתהן ולהיות ממוקד במחירים האישיים שמשלים חיים. עוד התייחס השירות לעובדה כי הנאשם ביצע את המיעשים כאשר תלוי נגדו הילך בבית המשפט לטעורה ולתקופה המשברית בה מצוי זמן ממושך, כשהוא מפרנס יחיד, אשטו במצב נפשי ירוד ותפקודו לקוי ונראה כי גורמי התמיכה הקיימים אינם מספיקים. לבסוף צוין כי גם חיים ממוקד הנאשם בעיקר בצריכו ומתקשה בעיתוי הנוכחות לעורר התבוננות ביקורתית על מעשיו הפוגעניים ועל הנזק שגרם. בבחינת **גורמי הסיכון לשיקום** התייחס הتفسיר לכך שהנפטר נעדך עבר פלילי וביטה צער וחרטה על מעשיו, כמו גם לתפקידו התקין לאורך השנים, להתרשם כי אינו בעל דפוסי התנהגות בעיתאים קבועים וכי מדובר בהתחנלוות חריגה לו ולסבירתו התומכת. עוד צוין כי היליך הפלילי מהווה גורם הרתעה ומדרבן לשיקום וכי במסגרת תיק התעבורה השתלב בטיפול פרטני בשירות המבחן וועלה כי הוא מתמיד בהגעה, משתף פעולה ומבטאו רצון להמשיך ולהעמיק בדפוסיו.

توزאות האבחן מלמדות כי בעניינו של הנאשם גורמי סיכון ממשמעותיים לשיקום, אך לצדדים גם גורמי סיכון לא מבוטלים. בנסיבות אלה העיריך שירות המבחן כי ישילוב של ענישה מוחשית במסגרת הקהילה, לצד ענישה שיקומית, שתאפשר לו להתקדם ולהעמיק בהילך הטיפולי בו החל, תוך צמצום הפגעה ביכולתו לפרנס את משפחתו ולתפקד כהוראה, יסייעו לחיזוק כוחותיו וחלקו המתפקידים ולצמצום הסיכון. לפיכך המליצו על הטלת עונש מאסר בעבודות שירות לצד צו מבחן למשך שנה, במסגרתו ימשיך הנאשם בתהליך הטיפול הפרטני בו החל. עוד הומלץ על הטלת פיצוי כספי ומאסר על תנאי ענישה מרתינואה.

טייעוני הצדדים

ב"כ המאשימה הדגישה בטיעוניה את החומרה הרבה שבמעשיו של הנאשם ואת הפגעה בערכיהם המוגנים של הגנה על בריאותו, שלמות גופו ובוחנו האישי של המתalon. עוד צינה כי עבירות הסחיטה מעוררות את יסודות הסדר החברתי ופוגעות בשלום הציבור. היא הפנתה לעובדות כתוב האישום המתוקן וציינה כי מדובר במעשה מתוכנן בקפידה, במסגרת כוחותיו של המתalon, אף חבר הנאשם לאחר על מנת להוציא את תכניתו לפועל. הוא הצביע מראש בסיכון ושני מברגים, תקף את המתalon בסיכון ולא חדל למרות תחנונו של המתalon, עד להתרבותה של עוברת אורחה. אפילו אז המשיך לתקוף את המתalon, ופסק רק לאחר שעובריו אורח נספים שעברו במקומם הפרידו ביניהם. באשר לנזק שנגרם למתalon הפנתה לחבלות המתוארות בכתב האישום המתוקן, שבגין נזק לטיפול רפואי, ולנזק הנפשי שנלווה לכך. עוד הזכירה כי הנזק הפטונציאלי עלול היה להיות חמור אפילו יותר. ב"כ המאשימה הזיכירה את הצורך לנ��וט במידיניות של "אפס סובלנות" כלפי מבצעי עבירות אלימות, ובפרט כשהعبירות מבוצעות בעזרת סיכון וככללות תחת "תת תרבות הסיכון" אשר היפה למכת מדינה של ממש. בתוך כך הגישה אסופת פסיקה ועטרה למתחים ענישה אשר יתחיל ב-22 חודשים ועד 48 חודשים מאסר.

באשר לנסיבות שאין קשורות בביצוע העבירה, צינה כי מדובר בנאש נעדך עבר פלילי, אשר הודה, לקח אחריות וחסר זמן ציבורי. בנוסף הנאש הפקיד במועד סיום פיצויו בסך 20 אלף ₪. כמו כן ה奉תה למסקיר שירות המבחן, ממנו עולה כי הנאש ביצע המעשים על רקע משבר בחיו והוא מביע צער וחרטה על מעשיו, אך מנגד עולה כי הנאש מזעך מחומרת העבירות ותוכאותיה וממקד בצריכו. לאור הדברים אלו עתרה למקם את הנאש בתחום המתחם ולגזר עליו 22 חודשים מאסר, בגיןו ימי מעצרו, לצד מאסר על תנאי ופיקויו בסך 20 אלף ₪.

בפתח טיעונו התייחס ב"כ הנאש להילך הטיפול" בו שולב הנאש במסגרת תיק התעבורה. הנאש נמצא בפיקוח צמוד של שירות המבחן במשך 7 חודשים, מגיע בהתקדמות לשיחות פרטניות אחת בשבוע, וקצינת המבחן מדווחת כי היא רואה התקדמות במצבו ורצון לשינוי. עוד הפנה למסקיר ממנו עולה כי מדובר באדם נורטטיבי אשר לאורח חייו תפקד באופן תקין, כאשר אירובי כתב האישום הם חריגים לאורחות חייו ומגיעים על רקע משבר גדול בחיו, לאחר שעלה רקע מגפת הקורונה אייבדו הוא ואשתו את עבודתם ונקלעו לקשיים כלכליים. לדבריו, מדובר למי שמתוך ייאוש פנה לאפיק הלא נכון. הסגנון המלומד הדגיש כי הנאש לא רצה לפגוע כלל במתלון, וכי מדובר היה בתגובה אימפרטטיבית על רקע מצבו הרגשי והעובדיה כי נפל קורבן לתרמית. עוד הדגיש את נטיילת האחריות המלאה, החל מהרגע הראשוני, ואת העובדה כי הנאש התייחס מרוגע מעצמו, כאשר הבין את הטעות החמורה שעשה. שיתף פעולה באופן מלא בחקירה ומסר מיד הודהה מפורטת. באשר לאשתו של הנאש מסר כי מצבה הנפשי אינם טוב וכי היא סובלת מקשיים רגשיים קשים ולכך לא עובדת. מסמך רפואי בעניינה הוגש וסומן ע/ז.

לאור נתונים אלו סבור ב"כ הנאש כי יש לקבל את המלצת שירות המבחן ולהטיל על הנאש עונשה בדמות עבודות שירות, כאשר הפנה לד"ח דורנر, שם מוזכרים ההשלכות של מאסר ראשוני אשר עלול לגרום להתרדרות במצבם של אנשים נורטטיביים. עוד הפנה להמלצת שירות המבחן, אשר לא באה בחלל ריק, אלא לאחר היכרות ממושכת עם הנאש ולאחר שענינו נבחן לעומק. ב"כ הנאש הפנה לפסיקה בעבירות של שוד, כאשר לדבריו מדובר בעבירות חמורות יותר, בהם הסתפקו בתיהם המשפט בעונשי מאסר בעבודות שירות.

ברם נשמעו הטיעונים לעונש שמעתי את דברי אמו של הנאש, אשר ביקשה את התחשבות בית המשפט במצבו האישני והמשפחתי של הנאש ובקשיהם עמו הוא ובני משפחתו מתמודדים. בתום הטיעונים שמעתי גם את דברי הנאש עצמו, אשר מסר בבכי כי אילו היה יכול להחזיר את הגילג' לאחר מכן היה עושה זאת. הנאש הביע חריטה עמוקה על מעשיו והביע רצונו לבקש סליחה מהמתלון. עוד מסר כי בעקבות המקירה נהרסו חייו, אשתו בדיכאון ומצבם הכלכלי קשה מאוד, והוא מנסה להחזיק את הראש מעל המים ולמנוע מביתו להתפרק. על רקע זה ביקש מבית המשפט לבוא לקרואתו.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש הולם

בהתאם להוראות החוק, יש לקבוע תחילת את מתחם העונש הולם למשעו של הנאש, על פי עקרון הילימה,

ובהתאם לערכים החברתיים שנפגו, מידת הפגיעה בהםם, לענישה הנוגעת ולמכולו הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

מעשי של הנאשם פגעו במגן רחוב של ערבים חברתיים. בנסיבותו להשתלב בתחום ריכש והפצת סמים מסוכנים, פגע בצוරך להגן על שלום הציבור מפני הנזקים הישירים והעקיפים הנובעים משימוש בהם, מהתמכרות לו ומגון התופעות הפליליות הנלוות להפצת הסם ולסחר בו. בעבורות האלימות והסחיטה שביצע כלפי המتلון פגע הנאשם בערכים חשובים לא פחות שעוניים הצורך להגן על שלומו הפיזי והנפשי של המטלון, על הסדר הציבורי ועל האוטונומיה האישית שלו.

נסיבות ביצוע העבירות חמורות ופיגעתן בערכים החברתיים ניכרת. נזכיר כי ברקע לעבירות האלימות והסחיטה עומדת החלטתו המודעת של הנאשם לנשות ולהפיק רוחים כספיים מהירים מעיסוק בתחום הסחר בסמים מסוכנים. הנאשם ה策יך מיזמתו לקבוצה ביישובו ה"טלגרם", שעניינה הפתק רוח כספי מעיסוק בשליחויות סמים. בהמשך ענה להצעתו של אותו אחר לרכוש שמן קנבוס, ולמכור אותו ברוח כמספר לקהל הלוקחות, אף רכש ממנו שמן, בתמורה ל-3,000 ₪. אין צורך להזכיר במילוי לגבי חומרתן של עבירות הסמים והפגיעה הכרוכה בהן בשלום הציבור, גם אם אין מדובר בשם שפגיעתו הציבור מצאה במדרג החומרה הגבוה, הרי שעצם נוכנותו של הנאשם להתקשרות בעסקת סמים מעין זו, ולנסות ולהחזיק בשם במטרה להפיק ממנו רוח כספי, מחיבת מענה עונשי הולם ומרתייע.

למעשים חמורים אלה מצטרפת התנהגותו הפרועה והאלימה של הנאשם, על רקע סברתו כי השמן שנמכר לו אינו זה שהובטח וכי אותו אחר נטל את כספו במרמה. על רקע אותה סבירה גמלה בלביו של הנאשם החלטה להשיב לעצמו את אותם 3,000 ₪, ולצורך זה הגה תכנית מורכבת, שבה עירב בשלב מסוים גם את חברו, שי. הנאשם העמיד פנים אליו הוא ענה לבקשת רכישה נוספת של שמן קנבוס, אך בפועל הציב לה תנאים שנועדו ליצור מצב בו יוכל ליטול חזרה, אם בתחום ואם בכוח הזרע, את הסכום ששלם בגין העסקה הראשונה. לאחר שטוכם ביןו לבני האחים על האיסוף באמצעות נגה המונית, והנסעה לבית "הגיס", גיסו הנאשם את שי על מנת שיתבהזה לגיס ויסיע לו בנטילת הכספי מהנהג.

אלל่า שה הנאשם לא הסתפק בכך, ולאחר שהצטייד מראש, טרם כניסה למונית, בסיכון ארוכה בעלת להב רחב ובשני מברגים, התישב במושב האחורי של המונית. כאשר התברר בהמשך כי תכניתו אינה מתנהלת בצורה חילקה וכי נגה המונית, המטלון, מסרב למסור את שטרות הכספי לשוי, נקט הנאשם ברגע של מעשי סחיטה ואלימות קשים, כאשר התנפל על המטלון מאחור, הצמיד את המטלון למושב והצמיד את הסיכון לגורונו, תוך שאיים עלייו בצעקות שאם לא יתן את הכספי הנאשם **"ישפור אותו"**. המטלון השמיע דבריו פios וניסה לשחרר, אך הנאשם המשיך לתקוף אותו, הצמיד את ידו האחת לגורונו של המטלון, ובידו האוחצת בסיכון היכה את המטלון בבטנו וגרם לו לחתק, והכל תוך שהוא מאיים לדקור אותו ומשמעו כלפי דבריו נאצה קשים.

בשלב זה מסר המטלון לשוי את הכספי והתחנן בפניו הנאשם שיחד מלתוכו, אך כאשר התברר לנאים שנמסרו לשוי רק 1,200 ₪ המשיך לתקוף את המטלון בכך שאחז בצווארו בחזקה, משך בשערו, הצמידו למושב, איים עליו ודרש

מןו את הסכום המלא. המתלוון התחנן בפני הנאשם שיניח לו וامر שאון לו כסף נוספת. גם שי כבר ביקש מה הנאשם להניח למתלוון ועובדת אורח סיעה למתלוון להיחלץ מהחיזת הנאשם ולצאת מהמונייה, אך גם בכך לא היה כדי לצנן את רוחו של הנאשם, שיצא מהמונייה והמשיך לתקוף את המתלוון עד שעוברי אורח נוספים הפרידו ביניהם.

כתוצאה מעשי הנאשם נגרמו למתלוון פגיעות גופניות ממשיות בדמות חתכים ביד ובמוחן, ופצע דקירה שטחי בצוואר, שהצריך הדביקה בבית החולים. מדובר בפגיעה פיזית שאין להקל בה ראש, ובנקל ניתן לשער את הפגיעה הנלויה בשלומו ובנפשו של המתלוון, נהג מונית שנקלע ללא התראעה מוקדמת לסכסוך לא לו, ומתה עצמה מותקף בפרץ של אלימות קשה ונשחת באימוי סcin המוצמד לצווארו, במקביל לאיומי דקירה חמורים וכשתחינותו כי יניח לו אינים זוכים לאוזן קשבת. בצדך צינה התובעת המלומדת גם את הנזק הפוטנציאלי שהוא כרוך במעשהו של הנאשם, אשר תוך כדי ניסיונות ההילচות של המתלוון, בין היתר על ידי לחיצה על דושת הגז ועל המעצור, אחץ במתלוון והצמיד סcin לאוזור רגש בגופו. תנועה אחת חפואה, אפילו מקרית, עלולה הייתה להביא לנזק חמור פי כמה וכמה, וידע על כך מיקומו של החתק שngrם למתלוון כתוצאה מכמה שיטפוג מהיד האוחזת בסcin.

גם עצמת האלים שהפעיל הנאשם, הנכונות לעשות שימוש התקפי ומאיים בסcin, אובדן העשונות והפראות המצטיירים מהטהגותו, כפי שהיא מתוארת בכתב האישום, והעובדת כי לא חדל מעשייו גם לאחר התערבותה של עוברת האורת, דברי ההרגעה של שי ותחינותו של המתלוון, ממקמים את מכלול מעשייו ברף חומרה גבוהה. יובהר, בהקשר זה, כי גם אם אכן קיינה הנאשם כי התכנית תתנהל על פי ציפיותו ושיו יכול ללקחת את שטרות הכסף מהמתלוון ללא צורך בעימות פיזי, הרי שעולה מפורשות מהעובדות כי הנאשם היכן עצמו מראש לכל התפתחות והצטייד טרם כניסה למונה בסcin ובשני מברגים, כאשר הוא ממקם עצמו במושב האחורי, מאחורי גבו של המתלוון. בפועל, משהתנהלו הדברים כך שתכניתו הראשונית לא צלחה, לא היסס הנאשם לפעול בכוח ותוך שימוש בסcin על מנת לפגוע במתלוון, לאיים עליו ולסחוט ממנו את הכספיים שברשותו, כמפורט לעיל בהרחבה. אם בכל זאת יזקף נתון כלשהו לטובת הנאשם, הרי זו העובדה כי מעשי האלים והסתיטה לא נועדו על מנת לקבל לידי סכומי כסף עודפים, אלא אף להסביר לידי את מה שנטפס בעינו כספים שהגיעו לו כדי, נוכח הסברה כי אותו אחר סיפק לו חומר שונה מזה שהובטח.

באשר לפסקה הנוגגת, הרי שהמאשימה ביקשה לתמוך את עמדתה בפסק דין הבאים:

ע"פ 2935/19 **משהראוי נ' מ"י** (24.10.19), שם נדון ערעורם של שניים אשר הורשעו, על פי הודהתם, בעבירות של שחיטה בכוח. המערערים הि�כו נמרצות את אחד העובדים בעסק לשטיפת מכוניות שהפעילו, לאחר שסבירו כי לcko כסף מאחד הרכבים שהגיע לשטיפה, איימו עליו שיכניסו אותו לתא מטען שלו אותו ויעלימו אותו ודרשו ממנו סכום של 5,000 ₪ כפיצוי על מעשי. סכום זה אכן הועבר לידיים על ידי בנו של המתלוון. נקבע **מתחם ענישה הנע בין 15 ל-36 חודשים מאסר**. על כל אחד מהנאשמים הוטלו **15 חודשים מאסר בפועל**, תוך איזון בין עבรม הפלילי לבין התהילה הטיפולי המשמעותי שעברו. הערעור שהגישו על חומרת העונש - נדחה.

ע"פ 1405/16 **מ"י נ' טורשאן** (19.4.16), בו נדון עניינו של מי שהורשע, על פי הודהתו, בעבירות של שחיטה בכוח וקשרית קשור לשחיטה באימומים. המשיב, יחד עם אחרים, סחטו את המתלוונים, בעל ואישה, על רקע סכסוך עסקי,

ולאחר שהמתلونים קיבלו תשלום כספי ניכר אך הסchorה שהתחייבו לספק בתמורה לא סופקה. מעשי הסchorה כללו הבאתו בעורמה של המתلون לשטחים, אויומים לפגוע בו ולהרגו אותו, ואף מכות, לרבות באמצעות מקל. בבית המשפט המחויז הוטלו על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל. המדינה ערערה על קולת העונש ובית המשפט העליון קיבל את הערעור והעמיד את העונש על **15 חודשים מאסר בפועל**, וזאת בשים לב לתכנון הקפדי, שיתוף הפעולה בין המעורבים, העורמה בה נקטו וטיבם הקשה של האיומים והאלימות שננקטו. עוד נקבע כי העובדה לפיה חבו המתلونנים לנאים ולשותפיו חוב ממש אינה מצדיקה הקלה של ממש עם הנאשם, לנוכח הצורך לשלווח מסר מרתייע בכל הנוגע לפתרון סכסוכים תוך שימוש באליומות ונטילת החוק לידיהם.

עוד הפניה המأشימה לרע"פ 1729/07 **עתונה נ' מ"י** (7.6.07), שם מדובר היה בעבירות של סchorה באיזומים מטעמו של נאם שעבד עבור חברה לגביית שיקים וגובה בשמה את חבו של המתلون. בית המשפט המחויז קיבל את ערעור המדינה, על רקע הצורך להיאבק בתופעה של סchorה באיזומים של בעלי עסקים עבריינים, החמיר בעונש, **וゾר 36 חודשים מאסר בפועל**. בית המשפט העליון נמנע מהתערבות, תוך שצין את הפגיעה בחיי המשחר הכרוכה בעבירות מעין אלו. דומה כי היבטים אלה רוחקים מאד מהמקרה הנוכחי, ואין מקום להשליך שירות מהעונש החמור שהושת שם על המקרה הנוכחי.

גם הפסיקה שהגיש הסגנו המלמד אינה משליכה שירות על המתחם בהליך הנוכחי. כאמור בפרק שסקר את טיעונו, התמקד ב"כ הנאשם בפסיקה העוסקת בעבירות שוד וניסיון שוד, והציג מקרים בהם הוטלו עונשי מאסר בעבודות שירות, תוך שהוא טוען כי מדובר בעבירות חמורות יותר מאשר שעבר הנאשם ועל כן גם בעניינו ראוי יהיה להסתפק בעונש מתון. אבاهיר כי אין חולק על חומרתן של עבירות השוד, ועל העונש המכובד הקבוע לכך, אך כדי הענישה הנה תמיד אינדיידואלית, ולעתים נמנעים בתי המשפט ממציא הדין עם הנאים לnochח הנסיבות הקונקרטיות של כל הליך ולהליך, בין אם נסיבות הקשורות ביצוע העבירות, ובין אם ככל הנוגעות לנאים עצם, לרבות הליכי שיקום בהם הם נוטלים חלק. עיון מדויק בפסק הדין שהוגש מטעם ההגנה (ע"פ 3477/09 מ"י נ' חדר (4.2.10), ע"פ 9094/12 טספא נ' מ"י (28.4.13), ע"פ 13/13 מ"י נ' טגביה (13.8.13)) מעלה כי ככל אחד ואחד מהם נמצאו הצדקות קונקרטיות להטלת ענישה מוקלה, ועל כן אין בכוחם להשליך באופן ממש על מתחם העונש ההולם בעניינו.

לטעמי, בדבר所说的 לעיל בדבר מגוון העבירות שביצע הנאשם, הגיעו בערכיהם חברותים, מידת הפגיעה המשמעותית הכרוכה בהם, מכלול הנסיבות שפורטו לעיל, לקולה ולהחמרה, לרבות השימוש בסיכון, האלימות בה נקט הנאשם, הנזקים שנגרמו בפועל ואלו שעולמים היו להיגרם ומדיניות הענישה הנוגאת, הרי **שמתחם העונש ההולם למשעו של הנאשם נע בין 18 ל-36 חודשים מאסר**, לצד מרכיבי ענישה נלוויים.

העונש הראי לנאים

משנקבע מתחם הענישה יש לאתר את העונש המתאים לעניינו של הנאשם בגין המתחם, בהתאם למכלול הנסיבות שאין קשרות ביצוע העבירה אלא נוגעות יותר לנאים עצמוו, לעברו ולדפוסו. בהקשר זה יש לציין לקולה כי מדובר

באדם בעל משפחה, לא כל עבר פלילי, אשר הודה,לקח אחריות על מעשיו וחסר זמן ציבורי יקר. לאורך כל הדרך ניכרת החרטה העזה שחש הנאשם על המעשים שביצע, והוא אף הפgin את עצמת החרטה ונטילת האחריות בהפקחת סכום פיצויי ממשמעותיו בן 20,000 ₪ עובר לשלב הטיעונים לעונש. נתונים חיוביים נוספים עולים מהתשקיף ולפיהם מדובר במי שתפקידו באופן תקין לאורך כל שנות חייו, שמר על יציבות תעסוקתית ופרנס משפחתו בכבוד, כאשר מעורבותו בעבירות חריגה לאורחות חייו ונובעת מմשבר כלכלי ומשפחתי אשר פקד אותו בשנים האחרונות. עוד התרשם שירות המבחן כי ההליך הפלילי מהווה עבור הנאשם גורם הרתעה וכי הטיפול הפרטני בו השתלב במסגרת תיק התעבורה מקדם את מצבו ומצמצם את הסיכון הנש��ף ממנו, המוערך כנמוך. לבסוף, יוזכר גם מצבה הנפשי הרעוע של אשת הנאשם, כפי שהוא בא לידי ביטוי בדברי הנאשם המתועדים בתשקביר, ובמסגרת הרפואית ע/1, שאת תוכנו לא אפרט מפאת צנעת הפרט.

מנגד, אין מנוס מלזהcir גם את גורמי הסיכון המשמעותיים שעדיין קיימים במצבו של הנאשם. כפי שעולה מהתשקביר, שרוי הנאשם במצב משברי כבר תקופה ארוכה, בת שנתיים ויותר, וגם כיום, לאחר תקופה ארוכה של טיפול פרטני, נוטה עדיין הנאשם למזער מחומרת מעשי ומתחזאותיהם ולהיות ממוקד במחירים האישיים שהוא ובני משפחתו משלמים. גם כיום ממוקד הנאשם בעיקר בצריכו ומתנסה לעורר התבוננות ביקורתית על מעשי הפגעניים ועל הנזק שגרם. עוד יש להזכיר כי הנאשם עבר את העבירות בהליך הנוכחי כאשר תלוי ועומד נגדו הליך בבית המשפט לתעבורה, בשל נהגה בשירות, וכי גורמי התמיכה הקיימים עבورو אינם מספיקים על מנת לשמור על יציבותו. הנאשם אمنם משותף פעולה ומפיק תועלת מהטיפול הפרטני בו שלו, אך אין מנוס מהמסקנה כי מדובר בשלב טיפול ריאוני וכי טרם חל שינוי המעד באופן מובהק על איתנותה של הדרך השיקומית.

בשים לב למכלול הנתונים אלה, ספק אם עומד עניינו של הנאשם בקריטריונים הנוקשים שנקבעו בפסקה לחrigה לקולה ממתחם העונש ההולם, ומכל מקום אין הואאפשר אימוץ גישה עונשית כה מקולה עד כדי אימוץ המלצת השירות המבחן בדבר הטלת עונש מסר שינשא בעבודות שירות. המלצה זו אינה נוטנת ביטוי מספק והולם לחומרת המעשים שביצע הנאשם ולגורמי הסיכון המשמעותיים שעדיין מתקיים בעניינו. בנסיבות אלה, ראוי היה למקם את עונשו של הנאשם ברף התחthon של מתחם הענישה, וזאת בשים לב לעבר הנקי, להודאה, לחרטה ולפיזיו שהופקד. עם זאת, מתו רצון לחתת ביטוי למצוות המרכיב של הנאשם ובני משפחתו, להליך הטיפולי המסומים בו הוא נוטל חלק ולגורמי הסיכון המפורטים בתשקביר, מצאתי לנכון, ولو לפנים משותת הדין, להקל עליו מעט יותר, תוך חריגה מדוודה מהמתחם שנקבע, מתו רצון לתקווה כי הנאשם יפנים את כל הדרש הפנייה וימנע בעתיד מכל מעורבות נוספת בפלילים.

לאור כל האמור לעיל אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- .1. מאסר בפועל למשך 15 חודשים, בגין ימי המעצר, מיום 20.1.21 ועד 23.2.21.
- .2. 10 חודשים מאסר על תנאי וה坦אי הוא כי במשך 3 שנים מיום שחררו מהמאסר לא יעבור הנאשם עבירה של שחיטה באוים או בכוח או עבירת אלימות או סמים מסווג פשע.
- .3. 5 חודשים מאסר על תנאי וה坦אי הוא כי במשך 3 שנים מיום שחררו מהמאסר לא יעבור הנאשם עבירת אלימות כלפי הגוף או עבירת סמים מסווג עון.
- .4. פיצויי בסך 20,000 ₪ למתalon. סכום הפיצויי כבר הופקד בקופת בית המשפט וועבר על ידי

המזכירות למתلون בהתאם לפרטים שיסופקו על ידי המاشימה.

העתק יועבר לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ח סיון תשפ"ב, 27 יוני 2022, במעמד הצדדים.